

Raguenoviny

Zpravodaj č. 4

Pondělí 19. 5. 2025

Divadelní festival **BEZ ZBYTEČNEJCH ŘEČÍ**

Český FEMAD

Český FEMAD 2025 je minulostí

Takhle (s výjimkou letopočtu) začínalo loňské poslední slovo festivalu.

Loňského článku se chytanu hned na začátku, protože je výborným vodítkem pro uvědomění si změn, které na národní přehlídce nastaly. Při rozborech divadelních inscenací platí zásada, že by se glosující měl alespoň na část svého hodnocení oprostít od srovnávání (s předchozím uvedením dané inscenace či s jiným inscenováním), aby vyniklo ono pověstné „tady a teď“. Mně se ale náramně hodí srovnávat letošní ročník s předchozím, protože jsem přesvědčen, že se tím zvýrazní směr cesty, po které jsme se vydali. A na pomoc si vezmu i pár dalších divadelních úsloví.

Drobných změn bylo opravdu hodně, ale zásadní byly dvě.

Hlavním rozdílem oproti loňsku bylo samotné místo konání. Ale o Divadélku JoNáš toho bylo napsáno již dost a dost.

Diváci v Divadélku JoNáš

Besedy v kruhu se letos namísto v Paletce konaly v Zasedací místnosti Městanské besedy, kterou nám zapůjčil Magistrát města Plzně. Instituci MMP patří (nejen) za zmíněnou vstřícnost velký dík. Obzvláště ve stávající situaci, kdy se k nám město Plzeň chová ohledně financí velice macešsky.

Pro mne, coby našince, který se snaží sloužit amatérskému divadlu, potažmo systému přehlídek amatérského činoherního divadla, je nesmírně důležité, že festival Bez zbytečných řečí proběhl. Tečka.

Je ale povznášející a radostné, že proběhl hladce a ve skvělé atmosféře. Že zúčastněné inscenace dostaly svoji oprávněnou Druhou šanci. Že se neoddiskutovatelně zvýšila divadelní úroveň přehlídky. Že se výrazně zvýšil počet členů vystupujících souborů, kteří pobýli na festivalu déle, než jen nezbytně nutnou dobu k odehrání svého kusu.

Chillování v divadelním baru

Další obecné divadelní moudro praví, že pokud má divadelník tendenci zlepšovat kvalitu svou či svého souboru, musí bedlivě pozorovat, jak dělají divadlo ostatní. To v praxi znamená, že je nutné vidět co nejvíc představení a analyzovat si je. A právě k tomuto účelu jsou vhodné přehlídky a na nich probíhající semináře. Dalším kladem letošního ročníku tudíž je, že i většina seminaristů se rekrutovala z hrajících souborů, což je jeden z cílů našeho snažení. Naopak se jeví jako velmi tristní, že se během celého festivalu v divadle neobjevil (až na jedinou světlou výjimku) nikdo z plzeňských amatérských divadelníků.

Seminaristé pracovali velmi chvályhodně. A neměli to jednoduché. Poprvé jsme vyzkoušeli systém seminářů hlavního FEMADu, což jsou bez přehánění „dostihy“, protože frekventant si během dne opravdu nevydechne. Není čas na cigo, na kafe, na nic. Být fungujícím seminaristou na FEMADu je řehole. Ale krásná řehole.

A jsme u dalšího divadelního pravidla, které by se dalo shrnout číslovkou „tříkrát“. V divadelních hrách i v divadelním prostředí se totiž často vše děje třikrát po sobě, a ani já neudělám výjimku. Potřetí patří můj hluboce dojemný dík všem těm blázínkům, kteří se mnou festival pořádají. Z mého pohledu to dělají naprosto skvěle a věřím, že se můj náhled shoduje s náhledem diváků, protagonistů i dalších účastníků přehlídky. Makají zdarma, ve svém volném čase, a to vše s takovým zápallem, že se před nimi jako vždy musím sklonit až na zem.

K povídání o spolutvářících festivalu si vezmu na pomoc další divadelní pojem „kouzlo nechtěného“.

Jako každý správný psychopat jsem i já postižen utkvělou představou, že vše si nejlíp zorganizuji sám. Díky tomu, že jsem byl při přípravě letošní přehlídky i v jejím průběhu značně limitován svým zdravotním stavem, jsem ale náhle

zjistil, že moji kolegové jsou tak úžasní, že by dokázali uspořádat přehlídku i beze mne. Vy zasvěcení to už asi dávno víte, ale mně zabeďněnci to došlo až letos.

Bylo očistné zjistit, že Magda Mikešová s pomocí Karla Vontroby a Petry Nové zvládnou Recepce samostatně a bezvadně. Že Jarda Buček s Honzou Valachem a Péťou „Pepkem“ Chlebanou zastanou veškerou černou organizační práci na jedničku s hvězdičkou. Že dopadnou velmi dobře i letošní premiéry: Kuby Herzoga coby hlavního technika přehlídky a Jirky Jahody coby konferenciéra Besed v kruhu.

Jirka působí v kruhu nejistě, ale zdání klame

Dík samozřejmě patří všem lektorům, protagonistům, Andree s Vaškem na baru, i Mirce a Leoši Kubovým za nedocenitelné drobnosti.

Andrea s Vaškem na baru

Speciální poděkování letí na východojihoýchod za Monikou Novákovou, protože ta nám opět letos vytrhla trn z paty a zaskočila jako náhradník za odvolané představení. A zaskočila s noblesou a grácií sobě vlastní. Takže volám: „Moniko! Děkujeemeeeee. A až příště budeš něco potřebovat ty, tak nám zase pomůžeš.“

Nu a jsme u Redakce. Hmmm... co na to říci. Tady poděkování nestačí. Ano, proč to nepřiznat. Chceme mít nejlepší Programovou brožuru a Zpravodaj v divadelním vesmíru. Ale čím si letos v redakci prošli Míša Seghmanová, Petra Richter Kohutová, Vendula Melíšková, Jirka Poš, Dušan Bělohradský, Šárka Kunešová a Pavel Hurych... to by bylo na samostatné číslo Raguenovin. Jsem jmenovaným neskonale zavázán. A jsem opravdu

šťastný, že jmenovaní vše přežili bez ztráty na duševním zdraví (alespoň v to doufám).

V redakci vládla pohoda (když se právě netisklo)

Dnes poslední mnou použitý divadelní blept je následující: „O kom se nepíše, jako kdyby nebyl.“ Pokud chceme naši práci stále zlepšovat, musíme pro příští rok zamakat hlavně na podmínkách pro naši redakci.

Co dalšího si vzít pro příště z letošního divadelního klání? Je toho hodně, ale aby byla zase přítomna ta naše sedmička, tak krom předchozího odstavce namátkou...

- 1) Pokusit se o stejně kvalitní dramaturgii. Letos byla podle ohlasů naprosto skvělá, takže „jen tak dál“.
- 2) Je třeba zvážit, jestli neudělat volnější sobotu a začít přehlídku již ve čtvrtek večer, což ale znamená nutnost páteční dovolené.
- 3) Do výběru inscenací zakomponovat i ochotu členů souboru býti přítomnými na festivalu.
- 4) Zlepšit propagaci. Nejen lokální, což je při dvoutýdenní organizaci festivalu poměrně obtížné, leč ne nemožné, ale především tu celostátní - mezi soubory v přehlídkovém systému.
- 5) Vymazlit ještě o něco více propozice, aby se nám nestalo, že se nám tentýž soubor zúčastní Českého i Moravského FEMADu, nebo z obou dokonce postoupí!
- 6) Udržet stávající organizační tým pohromadě. Pro hlavního pořadatele je to Alfa a Omega úspěchu.
- 7) Sehnat sponzory festivalu, protože asi nemůžeme doufat, že by se situace v kulturních komisích změnila, a z našich peněz – jako to bylo dosud - už prostě festival dále pořádat nemůžeme.

Již nyní vás mohu pozvat na **Český FEMAD 2026**, který se bude konat v termínu 14. – 17. května 2026 (!!!).

Váš amatérskému divadlu zcela oddaný Raguenau aka Robert Kotál Kunesch

P.S. – A přečtěte si už sakra toho *Cyrana*, ať mně pořád neříkáte, že jsem kuchař. Vždyť je to ostuda...

Věra Mašková: Utíkej, smrtko, utíkej! SUMUS, Praha

Premiéra: 26. 1. 2023, režie: Věra Mašková

Recenze

Jana Stejskalová

Půvabná divadelní obrazotvornost DS SUMUS v inscenaci *Utíkej, smrtko, utíkej!*

Závěrečným soutěžním představením divadelního festivalu Bez zbytečných řečí – Český FEMAD – Plzeň 2025 byla inscenace *Utíkej, smrtko, utíkej!* v podání Divadelního souboru SUMUS.

Hra vychází z novely *Ořechový chléb* litevského spisovatele Sauliuse Šaltenise, a pro potřeby souboru ji upravila režisérka a dramaturgyně Věra Mašková. Výsledkem je poeticky laděná inscenace, která prostřednictvím retrospektivního vyprávění líčí příběh lásky dvou mladých lidí na poválečném litevském venkově – ale i jejich rodin, sousedů a celé komunity. Příběh se zároveň stává obrazem dospívání a hledání identity.

Celé vyprávění je zasazeno do rámce vzpomínek hlavního hrdiny Andriuse, který se vrací do dětství u místního židovského holiče. Právě zde příběh začíná i končí. Inscenace se skládá z jednotlivých, místy až snově působících obrazů. Výtvarná stylizace, metaforické výjevy a divadelní znaky vytvářejí sugestivní jevištní jazyk, který zaujal publikum i při následné Besedě v kruhu.

Z představení *Utíkej, smrtko, utíkej!* souboru SUMUS, Praha

Prostá scéna s výrazným scénickým obrazem, jako například malá židlička s dětským kabátkem symbolizující nejútlejší dětství, červená mašlička jako symbol první lásky, hašení požáru nebo cirkusový průvod, tvoří poetickou mozaiku inscenace. Tyto výjevy jsou navíc citlivě propojeny s jednoduchou, ale promyšlenou výtvarnou stránkou scény. Scéna je tvořena pouze plůtkem a několika malými židličkami, které si herci podle potřeby přemísťují. Rekvizity si přinášejí herci sami. Některými z nich (zbraň, bubínek) jsou reálné hračky, odkazující k pohledu dětského vypravěče.

Kostýmy vhodně doplňují poetiku inscenace. Jednoduché střihy, přírodní materiály a přírodní barvy navozují venkovskou atmosféru a zemitost. Kontrastem jsou kostýmy

představitelk postav učitelky a ředitelky, které přinášejí dobový a společenský protiklad. Zajímavým, byť poněkud nejednoznačným prvkem, jsou barevné aplikace na částech oděvů (rukáv, bota, šátek), které evokují snovost a neskutečnost – jako by postavy náhodou sáhly do palety, kde převládá modrá.

Světelný design dotváří atmosféru jednotlivých obrazů, avšak objevily se i technické nedostatky, kvůli nimž zůstávali herci na scéně ve tmě.

Herecký kolektiv předvedl dobře sehraný výkon. Publikum si oblíbilo hlavního představitele Andriuse, kouzelnou téměř němou krávu, i ředitelku školy. Výrazný výkon otce sice zaujal, ale mírně vybočoval z celkového stylu herectví ostatních.

DS SUMUS přivezl do Plzně výtvarně působivé, poetické a divácky vděčné představení, což potvrdily nejen reakce publika, ale i závěrečné hodnocení.

Jana Stejskalová

Beseda v kruhu

Bílý pán Láďa: Viděl jsem podruhé. Smrtka mě zaujala už na POPADu. Vysoká úroveň a zajímavé reálie. Dramaturgická volba smělá a záslužná, i směrem k dnešku. Paní režisérka vyhrabala semínko, ze kterého vypučel takový krásný květ. Je to hra o lásce, o nenávisti a o krávi. Velká témata a skromná, nevťiravá hra. Působí magicky – mrtvý dědeček, strýc padlý ve válce, cirkus...

Černá dáma Klára: Věci k zamyšlení: Proč to hrajete? Co je tím nejdůležitějším tématem? Vztah k rodině, snaha usmířit rodiny, láska mladých? Měla jsem problém rozumět. Zrcadlo je velká věc, ale nevím, proč je na ně kladen tak velký důraz. Scéna sebevraždy – málo.

Bílý muž a Černá žena na besedě k představení *Utíkej, smrtko, utíkej!*

Jana: Z představení jsem nadšená, ale ztrácela jsem se v kostýmech.

Věra: Text je chagallovský, vypovídá o tom, že každý člověk v sobě má kousek věčnosti. Jsou to vzpomínky, záblesky.

Jana S.: Baví mě způsob vyprávění, líbí se mi, že ve scénografii používáte minimum prvků a vystačíte s nimi.

Z představení Utíkej, smrtko, utíkej! souboru SUMUS, Praha

Věra: Je to juvenilní hra, o vstupu z dětství do dospělosti. Scéna sebevraždy záměrně potlačená, tohle není vědomé rozhodnutí dospělého člověka, ale pokus o demonstraci dítěte.

Jiří: Je to kritika dospělosti, protože rozumné a svéprávné jsou dvě děti. Zbytek je banda kreténů.

Eva: Oproti POPADu vidím posun. Důležitá je linie „malá kráva způsobí velký problém“. A jako stará kráva, která si prožila při představení déjà vu, si ze hry domýšlím, že když nebudu schopna v mládí poslouchat a naslouchat, dopadnu jako ta kráva.

Láďa: Hra je metaforická a je v ní spousta významů.

Jiřina: Herectví tatínka je karikatura, zbytek příjemná nadsázka.

Láďa: Chci ocenit představitelku soudružky ředitelky. Výborně zahráno a ruský akcent úžasný.

Robert: Metafora zruďného systému.

Jaromír: Co kdybychom se k sobě chovali slušně? Kam by přišly totalitní systémy?

Nejlepší ženský herecký výkon: Anna Murphy (kráva)

Nejlepší mužský herecký výkon: Tobiáš Frýdl (Andrius)

(Rich)

Rozhovor

s režisérkou, principálkou DS SUMUS a autorkou *Smrtky* Věrou Maškovou

Věro, jak dlouho DS SUMUS aktivně funguje? A proč se jmenujete, jak se jmenujete?

Soubor vznikl v osmdesátých letech jako Studio Divnezvadlo. Na konci osmdesátých let se přejmenoval na SUMUS. Latinsky to znamená „jsme“. Má i svého maskota, divné vycpané zvíře, které se jmenuje Sumusek. Hlavně díky jemu funguje soubor už skoro čtyřicet let. A jmenujeme se tak, jak se jmenujeme, protože zpočátku to opravdu často vypadalo, že spíš nebudeme, než budeme. Dnes, kdy má soubor mezi dvaceti a třiceti členy, to vypadá úsměvně, ale zpočátku byl opravdu problém dát dohromady i čtyři lidi.

V jakém „domácím“ prostoru obvykle hrajete?

Poslední dobou hodně hráváme v malém studiovém prostoru Divadla Kámen. Tam se nám hraje velmi dobře. Za luxus považujeme jakékoli divadlo, které umožňuje přístup na jeviště ze dvou stran.

Kolikátá to byla repríza?

Patnáctá, v Plzni první.

Dokážete popsat Vaši inscenaci jednou větou?

Co by se stalo, kdyby každý zamilovaný kluk koupil holce krávu?

Z představení Utíkej, smrtko, utíkej! souboru SUMUS, Praha

S čím máte Plzeň spojenou? Ať už osobně či přímo se souborem.

Já osobně se smrtí své matky a otřesným chováním lékařů ve zdejší nemocnici. Dodnes je pro mě trauma toto město vůbec navštívit. Se souborem tu hrajeme poprvé, a já doufám, že to můj vztah k Plzni změní.

Co máte rádi (v souboru / v divadle / v životě) bez zbytečných řečí?

Divadlo, které přináší inspiraci, téma, důvod k zamyšlení. A to, co nás jako partu spojuje, je shoda v tom, že na sebe budeme nároční, vůči sobě slušní, a během práce se naučíme mít se navzájem rádi.

Bylo představení v divadle Jonáš něčím jiné?

No, tak neměli jsme štych, což je vždycky trochu honička. A ještě jsme si zapomněli přinést zrcadlo uprostřed hry... Ale jinak myslím, že zásadně ne. Ta inscenace už je dost usazená, obehnaná, takže vše proběhlo tak normálně.

Jak na vás působilo publikum?

Publikum bylo moc fajn. Šlo s tím. Reagovali, nebáli se reagovat, což pro ty herce je vždycky strašně příjemný. Navíc je to strašně příjemný divadlo a i v tom sále byla hrozně příjemná atmosféra.

Členové souboru SUMUS na Besedě v kruhu k jejich představení

Jak vám vyhovovala debata formou besedního kruhu? Byla pro vás něčím přínosná?

Každopádně je pro mě docela šok po všech přehlídkách, který jsem zažila, že je to takhle strašně milý

a nekonfrontační a že to probíhá tak jako s respektem k té práci, která na tom byla odvedena. To je pro mě novinka, velmi příjemná novinka.

A když vezmeme z inscenace tu metaforu krávy... Koupila jste někomu krávu a byla vám kráva koupěna?

Tak já myslím, že asi jo. Jako v tomhle smyslu mám pocit, že jsem mnohokrát v životě byla něčím nečekaným obdarovaná a snad se mi taky podařilo sem tam někoho obdarovat. A kdyby diváci vnímali to představení tak, že jsme jim vlastně koupili krávu, tak budu šťastná.

(Wen)

Diváci jedním slovem o představení Utíkej, smrtko, utíkej!

Fabrice Roger-Lacan: Ani spolu, ani bez sebe

Ragueneau, Plzeň

Premiéra: 9. 5. 2025, režie: Jaroslav Kodeš

Rozhovor

s režisérem Jaroslavem Kodešem k nesoutěžní inscenaci **Ani spolu, ani bez sebe.**

Z představení Ani spolu, ani bez sebe souboru Ragueneau, Plzeň

Ve včerejších Raguenovinách zmiňuješ, že inscenace je čerstvá. Kolikrát jste ji hráli?

Dneska to byla první repríza po premiéře. Měli jsme ale veřejnou generálku a předpremiéru. Takže de facto čtyřikrát.

Jak se ti spolupracuje s DS Ragueneau?

Výborně. Robert je perfektní producent. Herci měli sami pocit zodpovědnosti. Když jsem nemohl dorazit na zkoušku, text si zkoušeli sami.

Dokážeš popsat inscenaci jednou větou?

Jedno pohlaví bez druhého nemůže být, a současně se nesnáší.

Ragueneau je zde doma, takže je zbytečné se ptát... Ale s čím máš Plzeň spojenou ty?

Postupně si budu vztah. Pivo Plzeň, Roberta, Janičku Stejskalovou, protože se tu narodila. A občas sem zajedu do divadla.

Co máš rád (v souboru / v divadle / v životě) bez zbytečných řečí?

Rozhovory. Protože ty vyloženě nesnáším.

(Wen)

Vyhlášení výsledků

Inscenace se hodnotí ve vzájemné diskusi, především v moderované Besedě v kruhu. Ta se koná po každém představení. Její součástí jsou třiminutová vystoupení Bílého muže (uvádějícího klady) a Černého muže (upozorňujícího na nedostatky) zhlédnutého představení. Pak následuje diskuze, na jejímž konci proběhne hlasování všech jejích účastníků, z něhož vzejdou nominace na nejlepší herecký výkon v mužské a ženské roli.

Z těchto nominací pak delegáti soutěžících souborů vyberou nejlepší herecký výkon celé přehlídky. (Každý zúčastněný soubor nominuje svého delegáta, který musí být přítomen po celou dobu přehlídky a musí zhlédnout všechna představení. Účastní se moderovaných besed v kruhu o jednotlivých představeních, a na závěr přehlídky hlasuje o hlavních oceněních.)

Letošní menu delegátů

Inscenace	Mužský herecký výkon Pořadí 1 – 5	Ženský herecký výkon Pořadí 1 – 5
<u>Tyjiátr</u> Horažďovice <u>Tennessee Williams:</u> <u>Kočka na rozpálené</u> <u>plechové střeše</u>	 Otec: Robert Kunesch	 Margaret: Lenka Kůsová
<u>MonAmour</u> , Mnich <u>Přeplněné prázdn</u>		 Monika Nováková
Trosky Kraslice <u>Viliam Klimáček:</u> <u>Odvracená strana</u> <u>Měsíce</u>	 Viktor: Karel Harant	 Milka: Miroslava Bíbová
Na tahu Červený Kostelec <u>Gérald Sibleyras:</u> <u>Vítr</u> <u>ve větvích topolů</u>	 René: Pavel Labík	
<u>Li-Di</u> Litoměřice <u>Klára Hálová:</u> <u>Hory,</u> <u>nebo Lori</u>	 Mácha: Matěj Podaný j. h.	 Hynek: Ema Dobrovodská
Divadlo Akorát Praha <u>Martin McDonagh:</u> <u>Osiřelý západ</u>	 Coleman Connor: Radek Vyvadil	 Girleen Kelleherová: Markéta Lukášková
SUMUS Praha <u>Věra Mašková:</u> <u>Utíkej,</u> <u>smrtko, utíkej!</u>	 Andrius: Tobiáš Frýdl	 Kráva: Anna Murphy

Přepis hlasovacích lístků (co řádek, to hlasovací lístek, co sloupec, to nominace delegáta): →

Ocenění

Hlavními oceněními jsou: nejlepší inscenace, nejlepší ženský a nejlepší mužský herecký výkon. Rozhodují o nich zúčastnění delegáti hlasováním.

Nejlépeší inscenaci volí i Klub mladých divadelníků, a prostřednictvím kornoutkového hodnocení i diváci festivalu.

Cenu podle vlastního uvážení zvolí seminaristé a redakce Raguenovin. Z těchto nominací pak delegáti soutěžících souborů vyberou nejlepší herecký výkon celé přehlídky.

Vítěz přehlídky

Nejlépeší inscenace vyhlášená delegáty získává postup na FEMAD Poděbrady 2025.

	Mužský herecký výkon						Ženský herecký výkon						Inscenace								
Soubor	Tyjiátr Horažďo vice	Přeplně- né prázdn	Trosky Kraslice	Na tahu Červný Kostelec	Li-Di Litoméři ce	Divadlo Akorát Praha	SUMUS Praha	Tyjiátr Horažďo vice	Přeplně- né prázdn	Trosky Kraslice	Na tahu Červný Kostelec	Li-Di Litoméři ce	Divadlo Akorát Praha	SUMUS Praha	Tyjiátr Horažďo vice	Přeplně- né prázdn	Trosky Kraslice	Na tahu Červný Kostelec	Li-Di Litoméři ce	Divadlo Akorát Praha	SUMUS Praha
Tyjiátr Horažďov lice			4	2	5	3	1		2	4		1	5	3		5	6	2	4	3	1
Přeplně- né prázdn	3		6	1	5	2	4	2		3		5	4	1	3		6	1	4	5	2
Trosky Kraslice	5			2	4	1	3	2	1			3	5	4	5	6		4	2	3	1
Na tahu Červný Kostelec	3		2		5	4	1	4	6	1		5	3	2	4	6	1		3	5	2
Li-Di Litoméři ce	3		5	1		2	4	4	1	2			5	3	5	2	6	3		1	4
Divadlo Akorát Praha	3		4	1	5		2	1	3	4		2		5	2	6	5	3	4		1
SUMUS Praha	1		2	3	4	5		1	5	2		3	4		1	2	3	4	5	6	
Celkem	18	23	10	28	17	15	14	16	18	16	19	26	18	20	27	27	27	27	22	23	11
Pořadí	4	5	1	6	3	2	1	2	3	2	5	6	3	3	6	6	6	2	4	5	1

Delegáti nad hlasovacími lístky

Ragueneau bez zbytečnejch řečí vyhláší výsledky,

Ragueneau předává Cenu mladých divadelníků režisérovi Tyjátru Horaždovice, jistě zezadu podavačkou diplomů

Uvolněná atmosféra v hledišti (nejen) během vyhlášení výsledků

Poslední pokyny uděleny ...

... tak my se s Vámi loučíme ...

... a těšíme se na viděnou zase za rok!

Výsledková listina

Cena mladých divadelníků
– za nejlepší inscenaci

Kočka na rozpálené plechové střeše (Tyjátr, Horažďovice)

Cena seminaristů
– za výtvarnou složku inscenace

Utíkej, smrtko, utíkej! (SUMUS, Praha)

Cena diváků
– za nejlepší inscenaci

Utíkej, smrtko, utíkej! (SUMUS, Praha)

Cena redakce Raguenovin
– za kolektivní herectví

Vítr ve větvích topolů (NA TAHU, Červený Kostelec)

Cena za nejlepší herecký výkon v ženské roli

Lenka Kůsová za roli Margaret v inscenaci Kočka na rozpálené plechové střeše (Tyjátr, Horažďovice)

Cena za nejlepší herecký výkon v mužské roli

Pavel Labík za roli Reného v inscenaci Vítr ve větvích topolů (NA TAHU, Červený Kostelec)

Hlavní cena za nejlepší inscenaci s postupem na FEMAD Poděbrady

Utíkej, smrtko, utíkej! (SUMUS, Praha)

Roman Solčány (SUMUS, Praha) už radostně utíká směr FEMAD Poděbrady

Líbilo se Vám na festivalu? Chcete jej finančně podpořit?

Můžete přispět do naší transparentní kasičky
na pokladně ve foyer Divadélka JoNáš
nebo na účet Rageneuveau 1028832364/5500

Předem děkujeme, moc si Vaší podpory vážíme.

Zpravodaj Raguenoviny festivalu Bez zbytečných řečí – Český FEMAD

Redakce: Michaela Seghmanová (seg), Vendula Melíšková (wen),
Petra Richter Kohutová (Rich), Jiří Poš (PS)

Fotografie z festivalového dění: Dušan Bělohradský,
Šárka Kunešová a Vendula Melíšková

Program přehlídky

Pátek 16. května 2025

16:00 – 17:30	Tyjátr, Horažďovice Tennessee Williams: Kočka na rozpálené plechové střeše (od 18 let)
20:00 – 20:50	Beseda v kruhu (Kočka na rozpálené plechové střeše)
21:00 – 22:10	MonAmour, Mnich Monika Nováková, Bety Minářů: Přeplněné prázdno (od 15 let)
23:00 – 23:50	Beseda v kruhu (Dospělé dítě)

Sobota 17. května 2025

10:00 – 11:30	Trosky, Kraslice Viliam Klimáček: Odvrácená strana Měsíce (od 13 let)
10:00 – 11:30	Beseda v kruhu (Odvrácená strana Měsíce)
14:00 – 15:30	NA TAHU, Červený Kostelec Gérald Sibleyras: Vítr ve větvích topolů (bez omezení věku)
16:00 – 16:50	Beseda v kruhu (Vítr ve větvích topolů)
17:00 – 18:15	Li-Di, Litoměřice Klára Hávová: Hory, nebo Lori (od 12 do 150 let)
19:30 – 20:20	Beseda v kruhu (Hory, nebo Lori)
20:45 – 22:30	Divadlo Akorát Praha Martin McDonagh: Osiřelý západ (od 15 let)
23:00 – 23:50	Beseda v kruhu (Osiřelý západ)

Neděle 18. května 2025

10:00 – 11:30	SUMUS, Praha Věra Mašková: Utíkej, smrtko, utíkej! (bez omezení věku)
13:00 – 13:50	Beseda v kruhu (Utíkej, smrtko, utíkej!)
14:00 – 15:20	Rageneuveau, Plzeň Fabrice Roger-Lacan: Ani spolu, ani bez sebe (od 10 let)
15:30 – 16:00	Vyhlášení výsledků

Představení se konají v Divadélku Jonáš,
v budově Měšťanské besedy,
Kopeckého sady 13, Plzeň.

Besedy v kruhu se konají
v zasedací místnosti tamtéž.